

GICOFF INFORMATION

Nr. 2 1978 — ÅRGÅNG 9

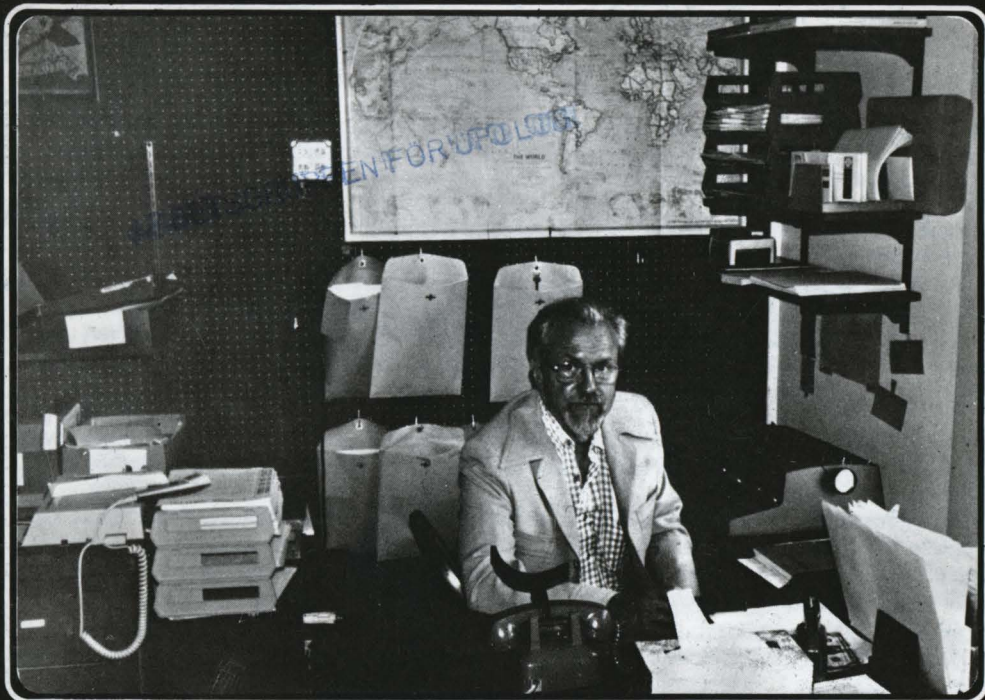

Foto: Harald Thuresson.

Världskänd ufolog: Intervju med Allan Hynek

UFO i Mellanöstern

Sven-Olof Fredrikson

ET-teorin på sophögen?

■ På sidan 16 i detta nummer har vi en liten fin artikel med rubriken "Gränslösa tankar". Där sägs bl a följande: "När man tycker sig begripa någonting riktigt väl och börjar bli lite uppblåst över hur mycket man förstår då är det nyttigt att börja fundera över var tiden börjar och var rymden slutar".

Denna mening borde vi ufologer ha i ryggmärken. Det visar inte minst den omsvängning som skett på senare år vad det gäller teorierna kring UFO-fenomenets förklaring.

Allt fler börjar nu tvivla på ET-teorin (besök av intelligenta varelser från någon annanstans i vårt kända universum).

Denna debatt förs nu i massmedia av bl a Allen Hynek (se artikel sid 9), men tas även upp i svenska UFO-tidningar. Boris Jungkvist och Anders Liljegren har ett meningsutbyte i frågan i nr 12 av AFU:s Nyhetsblad (Arbetsgruppen för ufologi, Box 5046, 151 05 Södertälje).

Vad som sker är att man håller på att smula sönder en 30 år gammal teori, och detta inte på grund av att en ny revolutionerande teori är på gång, utan mera på grund av att man börjar tvivla på den gamla teorin. Man skulle kunna säga att ufologin idag har börjat fundera över var tiden börjar och var rymden slutar.

Ufologerna håller på att ge sig ut i det ännu mer okända och söker nya förklaringar. Detta kan vara farligt om vi inte håller hårt på vetenskaplig noggrannhet och källkritik, men jag tror vi är bättre rustade för det nu än vi har varit någonsin tidigare. Det kommer därför att bli oerhört intressant att följa den fortsatta debatten, och givetvis kommer vi att ta upp den i tidningen. ■

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson

RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:

Björn Högman

INFORMATION - Göteborg:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Box 3007, 422 03 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

ANNONSER:

Björn Högman
Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg
Tfn. 031/48 41 12.

GICOFF

Box 3007
422 03 Hisings Backa

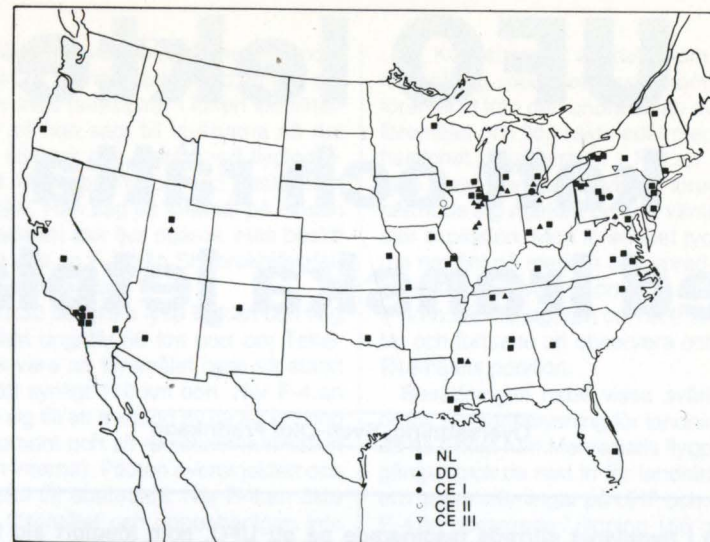
GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år. Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

Annonser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr. Kraftig rabatt vid återkommande annonsering.

EFTERTRYCK FÖRBUDES utan särskilt medgivande.

INNEHÅLL:

UFO:s i USA -77	3
UFO i IRAN	4
Norska UFO observationer	6
Intervju med Hynek	9
Rymd - Teknik - Forskning	12
Californien-fall	10
UFO över Sverige	20
Ljudlöst UFO	22
Närkontakter	24

UFO:s i USA 1977

Centre for UFO Studies (CUFOS) i Evanston, Illinois, fick under 1977 in sammanlagt 903 rapporter. Till 83 av dessa kunde man inte finna någon rimlig förklaring. Det motsvarar 9,2%.

Följande sammanställning visar hur rapporterna fördelar sig på olika kategorier:

UFO:s (totalt 83)

Ljus på natten	57
Diskusliknande föremål dagtid	17
Radar-visuella observationer	0
Närkontakter av 1:a graden	5
Närkontakter av 2:a graden	1
Närkontakter av 3:e graden	3

IFO:s (totalt 778)

Stjärnor och planeter	240
Reklamflyg	179
Flygplan	106
Meteoror	84
Helikoptrar	37
Ballonger	29
Satelliter	20
Månen	15
Återinträden i atmosfären	14
Skämtballonger	11
Övrigt	43

Uteslutna rapporter (totalt 42)

Som orsak till att rapporterna utesluts märks bl a ofullständiga vittnesmål och opålitliga vittnen.

Resultatet av 1977 års undersökningar stämmer väl överens med vad Project Blue Book kom fram till.

Den geografiska fördelningen av UFO-observationer framgår av kartan. Den torde inte vara representativ. Koncentrationen kring nordöstra USA beror säkert på att CUFOS finns där. Så t ex visar statistiken från Ground Saucer Watch, Inc., ett stort antal observationer i deras hemstat Arizona, men knappt några från Illinois.

Antalet undersökta observationer i USA är således betydligt fler än vad CUFOS statistik visar. ■

UFO lekte katt och råtta med iranska jetplan

Översättning: Sven-Olof Fredrikson

Männen i flygplanet stirrade fascinerade på ett UFO, som lösgjort sig från ett "moderskepp" och nu i enorm hastighet dök mot marken. De väntade andlöst: Nu störtar det! Det blir en väldigt krasch!

Men det egenartade föremålet bromsade i stället elegant, tycktes landa mycket mjukt och stod kvar en stund på marken, där det spred ett kraftigt ljus ett par kilometer omkring sig.

Om denna märkliga händelse berättas i följande rapport från Iran.

■ ■ International UFO Reporter hade i november 1976 en kort artikel om en intressant UFO-observation utanför Teheran i Iran. Som källa angav man Melbourne Herald, Australien.

Artikeln berättade om ett iranskt Phantom (F-4) jetflygplan som jagade ett mystiskt runt föremål. När piloten försökte öppna eld mot objektet misslyckades det p g a att alla elektroniska system och radion helt plötsligt blev satt ur funktion. Rapporten innehöll också uppgifter om att ett andra föremål kom ut ur det första och landade.

■ I nummer 1, 1978 av International UFO Reporter tas fallet upp igen. Rykten började strax efter observationen spridas om att det skulle finnas ett amerikanskt regeringsdokument som i detalj beskriver händelsen. En ufolog vid namn Charles Huffer lyckades komma över en kopia av dokumentet.

Det är två saker som gör dokumentet intressant. Dels själva sakinnehållet och dels listan på vilka som fått kopia av skrivelsen. Enligt den officiella utsändningslistan fick följande instanser en kopia:

- Amerikanska utrikesministeriet
- CIA
- Vita huset
- Amerikanska flygvapenstaben
- Amerikanska arméstaben
- Amerikanska marininstaben
- Försvarets säkerhetstjänst
- Chefen för USA:s flotta i Mellersta Östern
- Chefen för USA:s flygvapen i Europa
- Chefen för USA:s styrkor i Europa

En imponerande lista. Som svar på en fråga om varför en UFO-rapport röner denna uppmärksamhet lämnades svaret att allt av intresse från Mellersta Östern distribueras på så sätt.

Här följer en översättning av dokumentet: "Denna rapport lämnar information om en observation av ett UFO i Iran den 19 september 1976.

A. Omkring kl 00.30 den 19 september 1976 mottog... (ej offentliggjord person) fyra telefonsamtal från invånare i Shemiranområdet i Teheran som sa att de hade sett konstiga saker på himlen. Några rapporte-

rade ett fågelliknande föremål medan andra berättade om en helikopter med ett ljus på. Det fanns inga helikoptrar i luften vid tillfället. Efter att han sagt till invånarna att det bara var stjärnor och pratat med flygledartornet på Mehrabadflygplatsen beslöt han att titta själv. Han såg ett föremål på himlen som liknade en stor ljus stjärna. Han beslöt att skicka upp en F-4 från Shahrokhiflygfältet för att undersöka.

B. Kl 01.30 den 19:e lyfte F-4:an och flög till en punkt ungefär 80 km norr om Teheran. Tack vare att föremålet lyste så starkt var det lätt synligt 110 km bort. När F-4:an närmade sig till ett avstånd av ca 50 km dog alla instrument och all radiokommunikation (UHF och interna). Piloten avbröt jakten och åkte tillbaka till Shahrokh. När F-4:an åkte bort från föremålet och uppenbarligen inte längre var något hot började instrumenten och radiokommunikationerna att fungera.

Kl 01.40 gav sig en annan F-4 iväg. Man fick in ett radareko (avstånd ca 54 km) med en hastighet av ca 300 km/tim. När avståndet minskade till ca 50 km flyttade sig föremålet bort med en hastighet som var märkbar på radarn. Föremålet stannade sedan på ett avstånd av ca 50 km.

C. Storleken på radarekot var jämförbart med det från en Boeing 707. Den skenbara storleken på föremålet var svår att avgöra p g a dess intensiva utstrålning. Ljuset var som flammande ljus arrangerade i ett rektangulärt mönster och varierande blått, grönt, rött och orange i färgen.

Föremålet och den följande F-4:an fortsatte på en kurs mot södra Teheran, då ett annat starkt upplyst föremål kom ut ur det första föremålet. Dess storlek uppskattades till halva eller en tredjedel av månens. Detta andra föremål flög rakt mot F-4:an med väldigt hastighet. Piloten försökte avfira en AIM-9 raket mot föremålet men då sattes hans vapenmanöverbord ur funktion och han förlorade alla radiokommunikationer (UHF och interntelefon). Då började piloten göra en sväng och dök samtidigt för att komma undan. När han vände följde föremålet efter på ett avstånd av ungefär 6-8 km. När han fortsatte bort från det första föremålet så flög det andra först innanför flygplanet och sedan tillbaka till det första föremålet och gjorde en perfekt återförening.

D. Kort efter det att det andra föremålet förenat sig med det första kom ett tredje föremål ut från den andra sidan av det första föremålet och flög rakt nedåt med en väldigt hastighet. Alla system i F-4:an fungerade igen. Besättningen tittade på föremålet som närmade sig marken och de väntade sig en stor explosion. Men föremålet tycktes komma ner fint på marken och spred ett väldigt ljus sken över ett område av 2-3 km. F-4:an sänkte sig från ca 7500 till 4500 meter och fortsatte att observera och märka ut föremålets position.

Besättningen hade vissa svårigheter att ordna sin nattbelysning för landning så efter att ha cirklat runt Mehrabads flygplats några gånger gick de rakt in för landning. Det var en massa störningar på UHF och varje gång F-4:an passerade i riktning 150 grader från Fhrarad förlorade de radiokontakter (UHF och interntelefon). Samtidigt pendlade instrumenten 30-50 grader. Det enda civila flygplan som gick in mot Mehrabad under denna tid noterade radiostörningar i samma område, men man såg ingenting.

Medan F-4:an låg på den slutliga inflygningen såg besättningen ett cylinderaformat föremål, ungefär lika stort som en "T-bird" på 3000 meters höjd. Föremålet hade starka stadiga ljus i varje ända och ett fladdrande ljus i mitten. På förfrågan sa man från trafikledartornet att ingen annan känd trafik fanns i området. Då föremålet passerade över F-4:an såg man det inte i flygtornet, men man fick syn på det efter det att piloten i F-4:an talade om för dem att titta mellan bergen och raffinaderiet.

E. I dagsljus togs sedan besättningen på F-4:an med helikopter ut till det område där det tredje föremålet verkade ha landat. Ingenting märktes på den plats där besättningen trodde landningen skett (en torr sjöbotten), men då de fortsatte västerut noterade man en mycket tydlig "beeper"-signal. På den plats där signalen var som starkast fanns ett hus med en trädgård. De landade och frågade människorna som var där om de hade märkt något ovanligt förra natten. De som bodde där berättade om ett kraftigt oväsen och ett mycket kraftigt ljus.

Flygplanet och området där föremålet tros ha landat kontrolleras nu för att man ska se om det finns någon strålning."

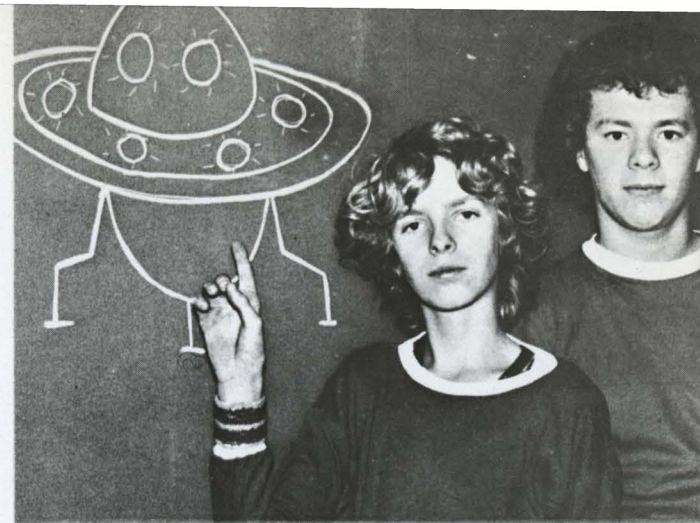
En vy över Tyrifjorden. I det här området gjordes observationerna.

LUFTCIRKUS ÖVER HÖNEFOSS-OMRÅDET

Lördagen den 5 november 1977 vid 19-tiden blev flera människor i Hönefoss-området vittnen till en underlig luftcirkus. Enligt vittnesberättelserna utfördes luftkonsterna av intensivt lysande klot. Klotens rörelsemönster, blixtnabba kursändringar i såväl vertikal som horisontal riktning, skulle, enligt vittnena, omöjliggöra förväxling med exempelvis flygplan med tänd belysning och påslaget landningsljus.

Det aktuella området hade knappt 14 dagar tidigare väckt stor uppmärksamhet genom en i GICOFF-INFORMATION nr. 5-6 1977 beskriven händelse under rubriken "UFO:t landade". Artikeln handlar om en UFO-landning vid ALM:s skola i Åsbygda. Ritningar på det landade UFO:t, gjorda av vittnen, stämmer väl överens med kikarobservationer på föremålen i luftcirkusen. Antalet lysande klot, som de olika vittnena till luftcirkusen såg, varierar mellan 4 och 5, beroende på observationsplatsens läge.

De 14-åriga skoleleverna Johnny Myhr och Frank Sverre Mandt vid den ritning, som de gjort av det flygande föremålet, som de påstår sig ha sett landa på en åker vid Alms skola i Åsbygda tisdagen den 25 oktober 1977. Ritningen stämmer väl överens med Ruuds skildring av sin kikarobservation på ett av föremålen i luftcirkusen den 5 november 1977.

– Vi såg de lysande föremålen över Åsbygda i lördags kväll. Vi såg dem både med blotta ögat och med kikare! Under en timmas tid uppehöll de sig i luftrummet över bygden, så vi hade gott om tid att studera dem noga. Med en stark Wild-kikare kunde vi se föremålen klart och tydligt. Det var inte några flygplan. Ett föremål var runt och kägelformat, och alla föremålen utstrålade ett märkligt ljus. Vi såg fyra föremål, och ett av dem var vid ett tillfälle helt nere över trädtopparna mellan gårdarna Askildsrud och Skaug, innan det blixtnabbt försvann upp i luften igen. Vi har båda ganska bra kunskaper om flyg och flygning, men föremålen vi såg var absolut inga flygplan!

Det är advokatfullmäktig Willy Ruud, som själv har erfarenhet bakom flygspakarna, och ingenjören Steinar Dalbu, som har lämnat dessa uppgifter till Ringerikes Blad, lokaltidningen i Hönefoss. Ruud och Dalbu, bosatta vid Skaug i Åsbygda, är grannar med varandra. Avståndet mellan deras hus är c:a 50–60 meter. Det var familjen Dalbu, som först uppmärksammade fenomenen.

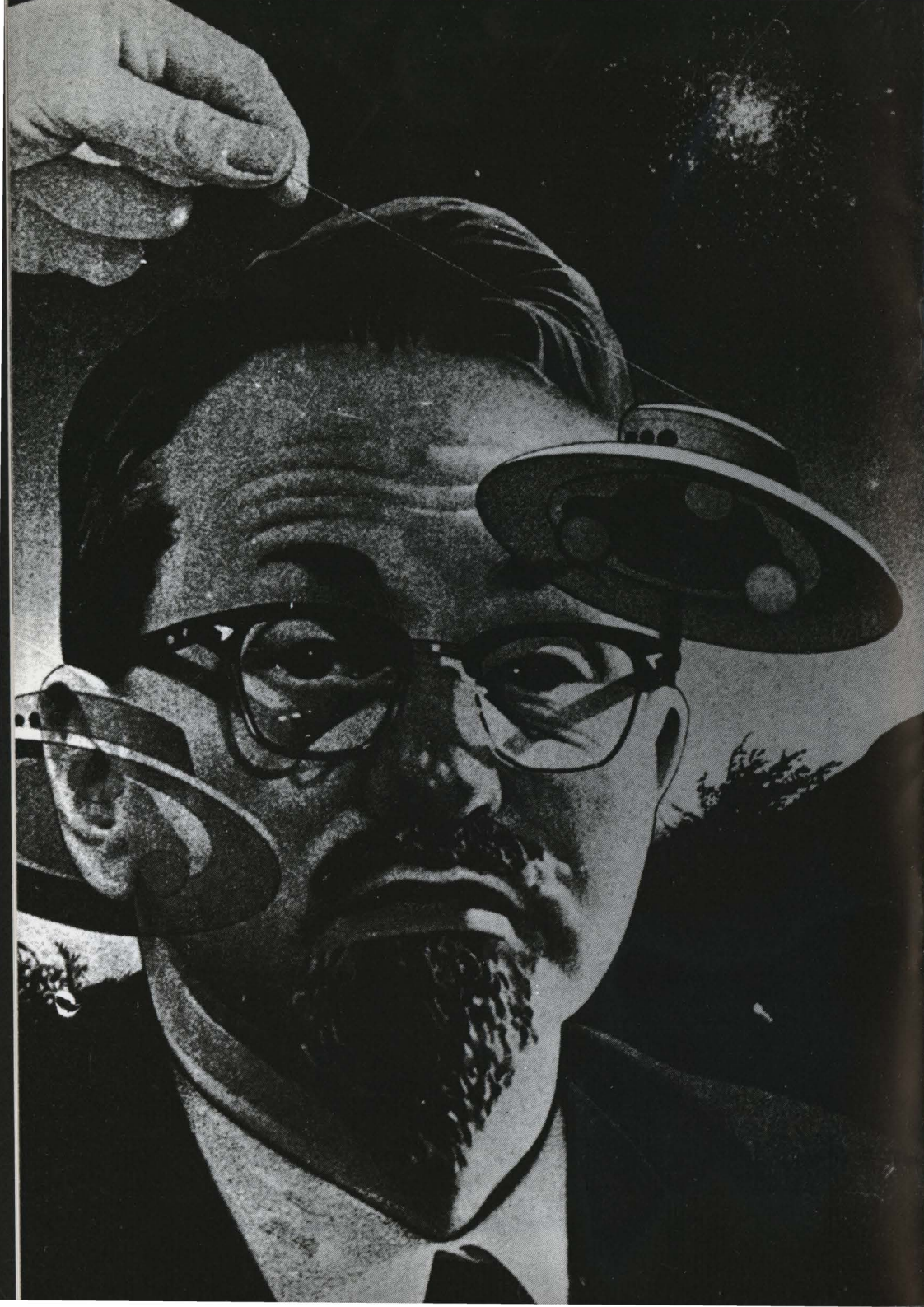
Dalbu berättar: – Det var min fru, som först fick se dem, hon såg dem från köksfönstret. Tillsammans gick vi ut och tittade. Det var fem ljus, som rörde sig parallellt i långsam fart längs åkanten. De utstrålade ett märkligt ljus, och gjorde plötsliga rörelser vertikalt upp och ned, oberoende av varandra. Det var över åsranden mot Ringkollen vi först fick se dem.

Våra barn undrade, om det kunde vara UFO:s, som vi såg, men jag avfärdade den tanken. Självt har jag aldrig tidigare trott på sådant. Jag har trott, att UFO:s varit vanliga modellflygplan. De kan röra sig hastigt både vertikalt och horisontalt. Men medan de konstiga ljusen höll sig kvar över bygden och åskanten allt längre och längre tid, började jag själv undra vad det kunde vara. Jag hämtade min kikare, och nu blev jag övertygad om, att det inte kunde vara ett flygplan, som jag såg. Efter att en stund ha studerat fenomenen genom kikaren, gick jag och hämtade min granne Ruud.

Starka ljus

Dalbu beskriver sin observation genom kikaren på följande sätt: – Jag såg de starka ljusen vart och ett för sig. Jag såg tydligt formen på två av dem. De var som runda kulor med välvningar under. I ytterkanterna hade de något, som påminde om vibrerande neonljus, och över hela föremålet gick ett mörkt bälte på snedden. Faktiskt verkade det, som om man kunde se rakt igenom dem! Det finns inga flygplan, som kan göra sådana rörelser, som dessa föremål gjorde. Jag har försökt hitta en naturlig förklaring till fenomenen, men har fått ge upp den tanken. Jag observerade föremålen en hel timme, och det jag med egna ögon kunde konstatera i kikaren har övertygat mig – jag tror att jag har sett UFO:s!

Forts sid 23

INTERVJU MED VÄRLDENS MEST KÄNDE UFOLOG

■ Professorn i astronomi, J. Allen Hynek har under senare år framstått som den främste auktoriteten i världen på UFO-fenomenet. Hans UFO-engagemang började redan 1948 då han blev vetenskaplig UFO-konsult åt US Air Force. I 18 år ägnade han sig åt att på uppdrag av myndigheterna bortförklara fenomenen. Efter att i mars 1966 ha bortförklarat en UFO-observation i Michigan som sumpgas blev han offentligt utskrattad. Hynek hade under 60-talet alltmer tröttnat på att spela med i myndigheternas agerande och händelsen i Michigan var droppen som fick bägaren att rinna över.

Redan i april samma år anklagade han inför en kongresskommitté myndigheterna för att ha förtfattade meningar och inte vara vuxen sin uppgift.

1973 grundade han Center for UFO Studies (CUFOS). Denna organisation har på kort tid vuxit fram som den effektivaste och mest seriösa UFO-organisationen i världen. Den ger ut tidningen "International UFO Reporter".

Allen Hynek har skrivit två böcker, "The UFO Experience" och (ihop med J. Vallée) "The Edge of Reality". Tyvärr finns ingen av dem översatt till svenska, men UFO-biblioteket i Södertälje kan låna ut de engelska versionerna.

Tidningen Oui hade för ett tag sedan en lång intervju med Allen Hynek. Jag har här försökt plocka fram en del av vad han säger i denna intervju. Allt som sägs i det följande är Hyneks ord, dock något bearbetat av mig för att ni ska få sammanhang i det hela trots att jag tagit bort intervjuarens frågor.

– Vi får in ungefär 3–4 rapporter per dag till vårt "Center for UFO Studies". Dessa kommer via vår direktkontakt med de lokala polismyndigheterna. Ungefär 95% visar sig

ha naturliga förklaringar. Detta är troligen en alltför hög siffra. Personer rapporterar inte till polisen om de sett något verkligt konstigt, däremot rapporterar de ljus på himlen. En mer realistisk uppskattning är troligen att ca 10% av vad som ses ej kan identifieras. Jag bedömer att det på varje UFO-rapport finns ungefär ett dussin som inte kommer till allmän kännedom.

– Statistiska studier visar att närobservationer nästan alltid inträffar i isolerade områden.

– Vi har att göra med ett fenomen som i sitt uttryck manifesterar intelligens på något sätt. Men om det härrör från vår egen intelligens eller är något annat, det vet jag inte.

◀ "Det är egentligen alldeles för många observationer – hundratals varje år – för att kunna röra sig om besök av utomjordiska rymdskepp."

Foto: Harald Thuresson.

– Jag definierar UFO som ett fenomen som förblir oidentifierat efter noggrann prövning av alla tillgängliga bevis av personer som är kapabla att identifiera de vanliga fenomenen – flygplan, astronomiska objekt, temperaturinversioner, hallucinationer – som ofta rapporteras som UFO:s. Ungefär 10% av rapporterna förblir oidentifierade.

– Skeptiker som fortsätter att insistera på att UFO:s bara är nonsens, dom pratar egentligen inte om UFO:s – dom ifrågasätter hela den process vari man avgör något genom vittnesmål av människor.

– Man kan t o m spekulera i att UFO:s, även om de verkar vara fysiska, inte är det. Vi vet inte. När det gäller poltergeistfenomenen ser vi något som har fysiska effekter utan att i sig självt vara fysiskt. Jag vet inte om samma sak kan gälla för UFO-fenomenen. Ämnet är mycket mer komplext än någon av oss kunde föreställa sig då vi först startade med det. Det är naivt att vänta sig en enkel förklaring.

– För en fysiker är materia materia. Men i själva verket är det så att ju mer vi lär oss om universums och verklighetens natur förstår vi att universum inte är så enkelt. Mystiker t ex har alltid pratat om hur materia vibrerar, men vetenskapsmannen vet inte vad mystikern pratar om. Vem vet, kanske detta är något vi lär oss av våra studier.

– Det finns två slags hemlighetsmakeri. Man kan dölja kunskap och man kan dölja okunnighet. När det gäller UFO-fenomenet

och amerikanska flygvapnet tror jag det mest gäller det senare. Flygvapnet var förbryllat av UFO-fenomenet, och då militären är förbryllad så brukar dess taktik vara att hemligstämpla. Jag var aldrig medveten om något uppenbart, illvilligt döljande av sådana fakta som att flygvapnet visste svaret och inte ville säga något. Jag tror inte flygvapnet vet eller har något svar.

– Condonundersökningen var en vetenskaplig katastrof och den är nu nästan helt misskrediterad. Dess enda framgång var att den gav flygvapnet en ursäkt för att sluta med "Project Blue Book", vilket definitivt var positivt för alla parter.

– Det finns en massa kring UFO-fenomenet som inte förklaras av rymdskeppsteorin. Man måste bortse från en mängd saker om man accepterar teorin att farkoster med skruvar och muttrar kommer hit från yttre rymden – dvs den utomjordiska hypotesen. För det första vet jag som astronom vilka avstånd som är förknippade med denna teori. De rapporterade humanoiderna sägs ha händer som inte har lika flexibla fingrar som våra. Det är svårt att föreställa sig en avancerad civilisation som utvecklats av varelser med klotliknande händer. Ett annat problem är att de verkar vara så fullständigt hemma i vår gravitationskraft och atmosfär. Sedan är det alldeles för många observationer. Om det verkligen är riktiga rymdskepp skulle vi vara lyckliga om vi fick ett besök vart 100:e år eller så – inte hundratals varje år.

▶ "De närmaste åren kan bli fantastiskt spännande, men vi måste ha tålamod. Och det gäller att skilja ut fakta från påhitt och fantasier."

– Statistiken stämmer inte, avstånden stämmer inte, och farkosternas uppträdande stämmer inte. De beskrivna farkosterna verkar inte på mig vara rymddugliga. Och så har vi dessa röd-oranga ljusklot – är det besökare från ett avlägset solsystem? Jag tror det är något mycket mer meta-jordiskt än utom-jordiskt. Jag menar då något slags parallellverklighet. Vi vet alla att det varje ögonblick passerar TV-bilder genom det rum vi sitter i, men det blir svårt att förklara det för en inföding på Nya Guinea som aldrig hört talas om TV eller radio. Eller antag att du landar på en ö där alla har fötts blinda under många generationer. Det finns inget sätt i världen man kan förklara en röd solnedgång för dem. Det är alltså en parallellverklighet för dem. Du kan prata om det men det har ingen mening för dem.

– Om vi ger oss ut på farligt vatten kan vi anta att den fysiska värld vi ser runt omkring oss inte är allt som finns i vår omgivning utan att det finns andra "existensnivåer". För en naturvetare betyder detta ingenting. Men det finns också andra saker som inte betyder något för honom: ESP, psykokinesi, telepati osv. Jag känner på mig att UFO:s bara är en av de signaler som tyder på en snar förändring i vårt vetenskapliga mönster. Jag tror, tyvärr måste jag säga, att UFO:s kan vara relaterade till de psykiska fenomenen. Tyvärr, därför att vi försöker i vårt arbete närma oss fenomenet från en naturvetenskaplig synvinkel. UFO:s kan mycket väl vara slutet på "den normala

världen" och början på en annan. Det har hänt förr, t ex då den klassiska fysiken byttes ut mot kvantumfysiken eller när människan upptäckte att jorden inte låg mitt i universum.

– Vårt jobb – till dess att fenomenet ger sig till känna på ett mer öppet sätt – måste vara att separera fakta från påhitt och fantasier, att konstatera fenomenets realitet så att vi förstår att det finns något där. Vi måste ha tålamod. Åren framför oss kan mycket väl bli fantastiskt spännande. UFO:s kan mycket väl vara början på en revolution inom vetenskap och mänsklig förståelse.

(Bearbetning för GICOFF: Sven-Olof Fredrikson)

GICOFF
Box 3007
422 03 Hisings Backa

Redigering: B Nilsson

Pang i planeten – Månen i gungan

Månen är fortfarande skakis sedan den för 800 år sedan träffades av en väldig meteor. Då uppkom Giordano Bruno, den troligen färskaste av månens alla kratrar efter sådana här träffar. Det är en omkring 20 km vid krater i mångubbens ärriga anlete.

För ett par år sedan började en amerikansk astronom, Jack Hartung, misstänka att det kunde ligga något i vad munkarna i ett engelskt kloster observerade den 18 juni 1178, dvs. för 800 år sedan. Då såg de häpna bröderna hur "en flammande låga steg upp från månskärnan, utspyende eld, glödande kol och gnistor över ett avsevärt område".

Nu har två franska forskare, Odile Calame och Derral Mulholland, fortsatt de här studierna. De sade sig att månen fortfarande borde vibrera om den träffats så hårt för "bara" 800 år sedan. Och det är just vad den gör!

Vid flera Apollo-färder har reflektorer för laserstrålar lämnats kvar på månytan. Några av de sovjetiska obemannade rymdskeppen har också lämnat kvar liknande anordningar. Preliminära mätningar pekar

på att månen ännu pendlar åtta till tio meter på tre år under sitt kretslopp runt jorden. Astronomiska beräkningar visar också att nedslaget år 1178 bör ha varit väl synligt från jorden. Tiden på dygnet och månens läge stämmer också bra med munkarnas krönika.

En av de "strålar" som utgår från kratern Giordano Bruno – de består av materia som slungats ut åt olika håll vid kraschen – passerar precis på landningsplatsen för obemannade ryska sonden Luna 24. Den förde med sig mångrus tillbaka till jorden för ett par år sedan. Noggrann analys av dessa prov bör kunna utvisa om materien slungats ut för 800 år sedan. Sådan analys av det ryska mångruset lär nu pågå, och ger det positiva resultat, faller ännu en pusselbit på plats.

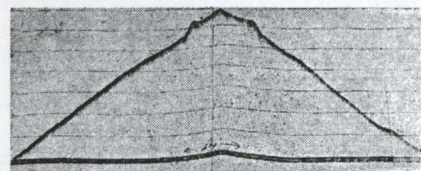
Gång på gång visar det sig att förbryllande händelser i vårt förflutna visar sig vara värdefulla för den moderna vetenskapen! Precis på samma sätt som modern forskning kan betyda förklaringsmöjligheter för sådant som tidigare varit omöjligt att tolka! ■

Så här tänker sig tecknaren att undervattenspyramiden några mil söder om Florida ser ut. Den tycks vara hela 230 m hög! ➡

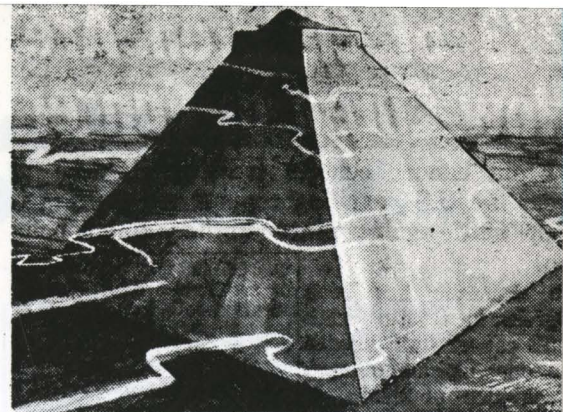
Bermuda än en gång...

Den märkliga Bermuda-triangeln upphör inte att fascinera och förvåna de allra flesta. Nu senast sprids rykten om att författaren till en av de mer uppmärksammade böckerna om "Dödens triangel", Charles Berlitz, skulle ha försvunnit i området! Hur det egentligen förhåller sig med detta har vi i skrivande stund inte kunnat ta reda på.

Så sent som i januari 1978 var han i varje fall välbehållen. Då försäkrade han att han

Ekolod visar en massiv och solid struktur. Berlitz tror det kan vara en pyramid från sjunkna kontinenten Atlantis!

skulle fortsätta undersökningarna av en märkelig pyramid på havsbotten i området, som han upptäckt tillsammans med undervattensforskaren Don Henry. Havsbotten i övrigt är ganska slät i området. Pyramiden har gigantiska dimensioner, berättar de. Den är omkring 100 m högre än Cheops-pyramiden, den största av de egyptiska.

Berlitz tror själv att pyramiden hörde till Atlantis, den sjunkna kontinenten som aldrig upphört att engagera människors fantasi och som förlagts till många olika geografiska platser. En sak förefaller helt klar: har pyramiden byggts av människor så måste det som nu är havsbotten ha legat ovanför vattenytan en gång i tiden och senare ha sjunkit i havens djup. Men kan den här väldiga pyramiden ha något att göra med de underliga elektromagnetiska störningar som uppträder så ofta i området? Den saken återstår ännu att undersöka. ■

Liv under Mars?

Att det inte tycks finnas liv på planeten Mars har forskare kunnat fastslå. Men det kan mycket väl finnas liv under planetens yta, säger några Antarktisforskare. De har själva upptäckt att det finns liv på sydpolen på platser där det hittills hävdats att levande organismer inte skulle kunna existera. Forskarna har hittat mikrovegetationer under ytan på vissa porösa stenarter. ■

Giordano Bruno, 1548–1600

Vem var Giordano Bruno, mannen som fått den yngsta av månktratarna uppkallad efter sig? Jo, precis mitt emellan dessa årtal, dvs. 1178 då kratern på månen uppkom, och vårt 1978, var han som mest verksam. Vid den tiden, 1578, var han på resande fot mellan universitet i Frankrike, England och Tyskland, förkunnande sina för den tiden oerhört avancerade uppfattningar om universum. Han väckte därigenom stor anstöt hos ansvariga människor och fick ideligen flytta på sig.

Vid 15 års ålder hade han blivit dominikanermunk, men tvingades lämna klosterlivet sedan han 1576 blivit anklagad för kätteri. I England fick han ro under tiden 1583–85 och skrev där sina viktigaste arbeten, t ex Om det oändliga, universum och dess världar".

År 1591 lockades han till Venedig av en italiensk adelsman, som hade hemliga förhoppningar om att Bruno skulle kunna lära honom magiska konster, förmåga att undfly fiender genom trolleri och tekniken att göra guld av oädla metaller, alkemi. Då dessa förhoppningar kom på skam, angavs Bruno

för inkquisitionen och sattes i fängelse i Rom 1593–1600. Så ställdes han inför rätta, anklagad för kätteri. Då han vägrade att avsvära sig sin övertygelse, dömdes han till döden och brändes på bål den 17 februari 1600.

Giordano Bruno var, precis som sin sentida astronomikollega Camille Flammarion, mera konstnär och diktare än vetenskapsman och filosof. Hans viktigaste tes – som ogillades av kyrkan – var att universum är oändligt och består av ett oräkneligt antal världar. Vidare förnekade han att jorden var universums medelpunkt och det var nästan mer än vad Copernicus hade vågat sig på. Copernicus tyckte att det kunde räcka med att tills vidare placera solen i världsalltets centrum.

Hans panteistiska åskådning var också något som stred mot medeltida filosofi och teologi. I allmänhet kan man säga att många av hans filosofiska idéer bildar en övergång mellan Copernicus' världsuppfattning och cartesianism. Brunos panteism har vidare inspirerat sådana giganter som Spinoza, Goethe samt romantikerna. ■

Vädret på Venus

– Nu skickar vi iväg en massa instrument på studiebesök till Venus för att ta reda på klimatet och vädret där, säger meteorologerna vid amerikanska rymdflugstyrelsen NASA. De tror att det skall vara betydligt lättare att få grepp om vädret på Venus, och med ledning av dessa uppgifter skall man också kunna lära sig lite mer om vilka faktorer som har betydelse här på vår egen jord. Jordvädret är nämligen betydligt mer komplicerat och invecklat, och det har inte hjälpt mycket att man tagit avancerade datorer till hjälp vid beräkningarna och prognoserna och matat in miljoner uppgifter i dem.

Nu i år 1978 – kanske redan när detta läses – avgår alltså inte mindre än sex instrumentpaket i två huvudkapslar och med ett trettiotal olika försöksuppsättningar till grannplaneten Venus. Blir detta företag framgångsrikt, kan det mycket väl hända att liknande expeditioner företas till yttre grannen Mars och jätten Jupiter med dess intressanta månar.

NU SMÄLLER VI AV...

Pang var det här och både där... men vad i all världen är det egentligen som smäller så förskräckligt? Det frågar sig en mängd människor i USA, som oroats av oförklarliga eller oförklarade luftknallar. Det hela har pågått sedan början av december 1977, men vem eller vad som ligger bakom de här märkliga detonationerna har det inte gått att få någon större klarhet i.

Människor som vet hur saker och ting fungerar (eller åtminstone skall fungera), s k realister, av vilka en del har som yrke att förklara verkligheten för stackars förbryllade medmänniskor, föreslog till en början att det rörde sig om sedvanliga ljudbangar från flygplan som passerat ljudvallen. Det var bara en liten förarglig detalj som störde den här utmärkta förklaringen: det fanns tyvärr inga sådana flygplan där det small när det small...

Det saknades sannerligen inte samtalsämnen folk emellan. När det snart stod fullt klart att de som borde kunna förklara sådant här själva stod lika undrande och frågande som allmänheten – ja, då tog en väldig massa spekulationer fart och en våldsam ryktesflora uppkom. De mera fantasifulla skall vi väl inte behöva återge här, men vi skall försöka redovisa lite om hur snacket går bland vetenskapsmän. Det har blivit materiella skador på en del håll.

Seismologen Joyce Bagwell tycker att det vore synnerligen märkligt om så starka ljudbangar gång på gång inträffar samtidigt i både New Jersey och South Carolina av "tillfälligheter". Tillfälligheter brukar f ö inte ge höga ljud ifrån sig, enligt vetenskap och beprövad erfarenhet. Det måste finnas andra och mer trovärdiga förklaringar, säger

den kända seismologen med all vetenskaplig auktoritet.

– Vi har ingen kännedom om vad som sker. Gäller det extremt avancerade militära projekt är de topphemliga även för de flesta forskare. Är det någon form av teknologiska innovationer har de i varje fall inga samband med våra egna rön, forskningsprojekt och erfarenheter, framhåller professor Richard Golob, Harvard University, Massachusetts.

Professor William Dunn, Columbia University, New York, har själv uppmätt osedvanligt höga ljudfrekvenser nära Long Island. Han har kolleger som tror att knallarna orsakas av underjordiska och undervattensiska skalv ute i Atlanten (dock inte i Bermuda-trakten denna gång, alltså). Detonationerna i december hade ofta en ljud- och sprängstyrka som skulle svara mot ungefär tio ton dynamit, enligt professor Dunn. Han har också varit inne på tanken att explosionerna orsakats av test med ytterst avancerade vapen. Men detta bestrids energiskt av högsta militärledningen i USA.

– Men vi får inte glömma att de allra flesta människor år 1945 var totalt okunniga om topphemliga "Project Manhattan" och inte ens de första atomvapenproven gavs någon speciell publicitet, påpekar Dunn, som dock betonar att han därmed inte vill ha sagt att det nu absolut måste röra sig om militära företag. Sådana här oförklarliga ljudfenomen har nämligen tidigare registrerats under lång tid och vid många olika forskningsinstitutioner. Men det rör sig då om smällar i betydligt mindre format, inte jätteknallar av den här typen som skakar om människor på det här uppseendeväckande sättet. ■

GRÄNSLÖSA TANKAR

– Om himlen är oändlig och det finns hur mycket stjärnor som helst, varför blir det då mörkt om natten, varför lyser det inte stjärnor överallt på himlen? Så frågade en liten flicka, och jag förstod att det inte skulle räcka att prata om lite mer närliggande fenomen, solskugga och sådant. Därför måste jag förklara, att det här visste jag inte riktigt säkert, det var nog bäst att höra med folk som specialstuderat detta, vilka uppfattningar de hade (att det inte skulle vara något helt entydigt kände jag på mig!)...

Det var så jag lärde känna vad som kallas den Olberska paradoxen.

– Om universum är oändligt, filosoferade läkaren och astronomen Wilhelm Olbers, då borde det ju finnas oändligt många stjärnor bakom varandra på varenda punkt på himlavalvet!

Det "svar" som den moderna astronomin har är inte så helt enkelt. Det går ut på att världsalltet, universum, hur ofattbart stort det än må förefalla, dock inte kan vara oändligt. Men vad som kan tänkas finnas bortanför där det i så fall tar slut, överlåter man tills vidare åt teologer att förklara...

Man löser alltså den "Olberska paradoxen" genom att hänvisa till "världsalltets expansion" eller den s.k. "Big Bang-teorin". Vidare hänvisas till Einsteins allmänna relativitetsteori, ibland i förhoppning att den frågvisse skall fatta att detta går över hans horisont...

Men det är här paradoxen finns. Den kosmologi som framstår ur den allmänna relativitetsteorin har faktiskt två modeller för universum. Enligt den första modellen är universum oändligt, har låg genomsnittlig massa och kommer att fortsätta att utvidgas i all evighet. Enligt den andra modellen är universum ändligt och har hög genomsnittsmassa. Den nuvarande utvidgningen kommer att hejdas och därefter tänkes universum börja dra sig samman – all materia återförenas i en enda liten boll med oerhörd täthet, massa.

Vårt, som det förefaller, väldigt "glesa" universum har gjort att de flesta ansett det

nära nog axiomatiskt att universum är oändligt och gränslöst.

Men, som en forskare sade en gång: "När man tycker sig begripa någonting riktigt väl och börjar bli lite uppblåst över hur mycket man förstår, då är det nyttigt att börja fundera över var tiden börjar och var rymden slutar!"

På sistone har det börjat dyka upp intressanta forskningsrön från Kina. Det gäller studiet av de avlägsna kvasarerna, energislösare av mått. En del kvasarer tycks vara formade av flera radiokällor som befinner sig lika långt från varandra som ett par galaxer. Vad kineserna upptäckt är att dessa kvasarers ljusstyrka avtar exponentiellt med avstånden mellan deras komponenter. Det betyder att det går att beräkna avståndet till dem. Den proceduren, visserligen med flera osäkra faktorer, ger vid handen att universum är ändligt. Detta i sin tur överensstämmer med en del – ännu mindre exakta – västerländska vetenskapsmäns beräkningar av avstånden till kvasarerna. Men det rimmar illa med vad man tror sig veta om universums täthet.

Nu börjar det alltså brännas och hetta till på nytt i diskussionerna. Men nu har vi ju trott i så många århundraden att universum skulle vara oändligt, så det kan väl vara skönt att koppla av med tankar på ett mera begränsat universum under några århundraden? ■

Lite om teleskopens historia

När teleskopen numera börjar få de mest otroliga prestanda kan det kanske vara skäl att se hur det en gång började. Men när det allra första teleskopet byggdes är förstas omöjligt att säkert fastställa, som med så många andra uppfinningar.

Engelske vetenskapsmannen och munken (all undervisning var ju kyrklig på den tiden) Roger Bacon – han som förresten rörde ihop det "riktiga" krutet – beskriver i varje fall själva principen i sin bok *Opus major*. Men det finns inga säkra bevis på att han verkligen byggde något teleskop.

Leonard Digges – en annan engelsk vetenskapsman – visste hur det skulle gå till, och han hänvisar bl.a. till Bacons bok. Digges dog omkring 1570 och då fanns det fortfarande inget "känt" teleskop. Tycho Brahe, som dog 1601, gjorde alla sina observationer utan hjälp av teleskop, och det blir hans gedigna arbete inte sämre av. Anledningen till att han inte använde teleskop var givetvis att det inte fanns något – det hade ännu inte blivit av att någon byggt ett sådant, trots att principerna nu varit kända i mer än 300 år.

Men så lämnade det teoriernas värld och instrumentmakare tog vid. En holländsk glasögonmakare, Johan Lipperhey i Middelburgh, tillkännagav 1608 att han byggt ett teleskop. Andra har också tillskrivits äran, hans kolleger Zacharias Jansen och James Metius t.ex.

Men Galileo Galilei betraktas ofta som instrumentets uppfinnare, och i varje fall var han dess främste exploatör. Han var först med att använda teleskop – dessutom ett som han själv byggt – vid astronomiska observationer. I boken *Siderus Nuncius*, som utkom i Venedig 1610, berättar han hur han nåtts av ryktet att holländare upfunnit instrument med vars hjälp man kunde se

avlägset belägna föremål som om de vore helt nära.

– Jag nådde omsider gott resultat sedan jag undersökt teorin om ljusstrålars brytning. Härpå skaffade jag ett blyrör och i var ända placerade jag två slipade linser. De var släta på ena sidan och på den andra var en av dem konvex och den andra konkav, skriver han.

Hans första teleskop påminner till formen om en trumpet. Det finns avbildat på en gravyr av konstnären Villamena. Porträttet som gjordes när Galilei var 49 år har bl.a. använts som omslag till hans arbete om solfläckar som publicerades 1613. Till höger om Galilei själv syns en kerub som håller en "trumpet" mot ögat.

Senare kom Galilei så att säga att köra med raka rör. Tyvärr ligger det ingen sanning i historien om att han använde orgelpipor. De tillverkades inte av bly och Galilei talar uttryckligen i sin egen beskrivning om "rör av bly". Som i så många andra fall rör det sig troligen om en missuppfattning av någon översättare. Där Galilei använder ordet "organum" – i betydelsen instrument – har någon virrat till det genom att blanda in begreppet "orgel". Men medge att det är fantasieggande att tänka sig Galilei smygandes omkring i någon ärevördig italiensk kyrka stjälandes en eller annan orgelpipa, i storlek och form lämplig för teleskopbygge! Nåja, han hade tillräckligt bekymmer med kyrkliga myndigheter ändå, utan att någon sin utmana dem på detta drastiska sätt!

Nåväl, så började det alltså med teleskopbyggen. De optiska teleskopen har ännu inte spelat ut sin roll – inte minst planeras det ju att föra ut sådana i satellitbanor, för att kunna undvika atmosfäriska störningar. Men annars händer det väldigt mycket spännande med radioteleskopen just nu. ■

Officer skriver brev...

Major VonKeviczky har fått mottaga ett brev med denna lydelse (avsändarens namn och en del uppgifter måste tyvärr hemlighållas):

Bryssel den 25 okt 1976

Herr Major VonKeviczky,

Temat vid en konferens hos Nato:s officersklubb i Bryssel var artikeln i tidningen *Nostra* av den 13 okt 1976 med rubriken "UFO:s övervakar oss" samt den amerikanska tidskriften *Collectors Edition - Official UFO* (tillhandahållen av en USA-överste) med Ert inlägg om UFO:s strategiska övervakning av Europa i samband med Mellersta Öster-krisen samt övervakningen av USA.

Jag måste medgiva att alla officerarna, även de högsta (däribland en överste) anslöt sig till Era åsikter och slutresultat, vilka också tydligt visar att information till allmänheten om UFO-problemen hålls nere och undertrycks i hela världen.

Den allmänna uppfattningen hos mina officerskolleger ger mig anledning att lämna Er följande information om våra erfarenheter:

En av våra Nato-baser vid Medelhavet hade senaste året en regelrätt eldstrid med ett UFO, som stillastående svävade över havsytan.

(Militära namn, orter och tekniska detaljer har utelämnats av säkerhetsskäl.)

Basen observerade att de uppskjutna raketerna ögonblickligen upplöstes så snart de nått ett visst avstånd och höjd. Vid upprepade avskjutningar i samma riktning fick man intrycket att raketerna träffat en osynlig barriär över havet.

Vid en filmkontroll av raketernas bana kom den förvånande sanningen i dagen: På himlen upptäcktes ett jättestort skivformat UFO med kupol. Så snart raketerna närmade sig, sköt en laserliknande stråle ut från det egendomliga skeppet och raketerna upplöstes i sina beståndsdelar. En kontrollavskjutning i motsatt riktning - med en kursändring av 110 grader - förlöpte normalt.

Nato-högkvarteret förelade genast under stämpeln "Strängt hemligt" till Pentagon en detaljerad rapport med bevis över det inträffade.

Mina bästa hälsningar till Er Herr Major,
Er tillgivne N N (Kapten)

POLISER FÖRBLUFFADE UFO FLÖG ÖVER SÖDRA CALIFORNIEN MED 19 200 KM/TIM

Översättning: Leif Nilsson

Två starkt lysande UFO:s, som flög med en uppskattad hastighet av 19 200 km/tim, förbryllar vittnen i södra Californien - däribland två polismän, som observerade ett av föremålen från en helikopter.

"Det som drog min uppmärksamhet till föremålet var en fantastisk acceleration," sade Ray Davis, 39 år och polisman i Los Angeles.

Natten till måndagen den 21 mars såg han och hans medpatrullerande, polisman Ted Roach, 40, ett starkt ljus med en orange färgskiftning, som de först trodde kom från ett flygplan. Det flög relativt långsamt över La Mirada, Californien, på en höjd av ca 180 m, samma som helikoptern.

"Vi uppskattade båda hastigheten till mellan 320-400 km/tim," sade Roach. "Vad som gjorde att jag uppmärksammade det var att något föll av. Som jag sade till Ray: "Det är något som brinner. Ett brinnande föremål föll från flygplanet."

"Det brann egentligen inte, det var mer som magnesium - väldigt ljust. Vi svängde koptern mot UFO:t och började följa efter det. Helt plötsligt började det, vad det nu var, att accelerera till en oerhörd hastighet och försvann."

Två andra LA-polismän, Lonnie Hicks, 28, och Robert Carr, 34, berättar om sin upplevelse under de tidiga timmarna på tisdagsmorgonen.

"Det liknade ingenting vi sett förut," sade

Carr, när han beskrev de två starka ljusen, som för tandem över Los Angeles. Hicks sade: "De for horisontalt över himlen."

Väggpolis Lorin Orchard, 29, såg också de två ljusen. "Min kompis och jag har aldrig sett något liknande. Vi tittade upp och såg ett starkt ljus fara över himlen - ett cylinderformat föremål, som lämnade ett spår efter sig. Sedan delade det sig i två nästan likadana, båda lämnade ett spår. Det gick fortfarande än något annat vi sett. Jag vet, att det inte var någon meteor. De flyger inte horisontellt."

Guy Wilson, 21, säkerhetsvakt vid March Air Force base, sade att föremålen flög rakt över basen. "Jag vet, att det inte var några flygplan, för det fanns inga positionsljus, inget ljud. Jag har aldrig sett något liknande. Jag skulle vilja påstå, att på 15 sek för de 80 km. (Om Wilsons uppskattning är riktig, skulle hastigheten bli 19 200 km/tim.)

Mark O Hogan på Los Angeles Airport satt i ett fordon tillsammans med sin chef, Paul R. Till och väntade på, att ett sent plan skulle anlända, när de såg föremålen.

"Helt plötsligt såg vi dessa orange ljus komma in från havet i västra ändan av flygplatsen," sade Hogan. "Vi blev helt förstummade. Det var inga meteorer, de flyger inte i par och inte horisontellt. Jag kan inte uppskatta hastigheten, men den var åtminstone 3200 km/tim." Till uppskattar hastigheten till mycket mer. "På bara några sekunder flög föremålen från en horisont till den andra. De flög åtminstone 48 km på 10 sekunder, (ca 16 000 km/tim).

UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE

BORÅS 6.2.78

Under måndagskvällen färdades två personer i en bil utmed motorvägen i riktning mot Göteborg. Klockan var 17.05.

I höjd med Tullen såg de plötsligt ett blixtnabbt eldsken. Det liknade ett fosforsken och för iväg söderut.

Ungefär två veckor tidigare kunde en annan person, boende i Tullen, se ett rött långt streck som lyste upp himlen i väster.

(Västgöta-Demokraten 7.2.78)

STORA LEVENE, 11.2.78

Ett gåtfullt himlafenomen har inrapporterats av Lars Höglund i Stora Levene. Han var ute och rastade sin hund när fenomenet uppenbarade sig.

"Jag fick plötsligt se ett avlångt, flammmande rött sken på himlen. Klockan var fem i halv två på natten.

Det var lite större än de största stjärnorna och rörde sig från norr mot söder. Hur högt det gick kunde jag inte få någon uppfattning om. Jag hämtade min fru, och tillsammans såg vi skenet röra sig över himlen tills det plötsligt försvann. Det hade då gått ca en kvart sedan jag först såg det", säger Lars Höglund.

(Skaraborgs läns tidning 11.3.78)

ÅS, februari 78

Några personer observerade på natten ett lysande föremål som rörde sig över jämtlandshimlen. Föremålet liknade upptill ett paraply och undertill hade det triangelform. Objektet försvann i sydvästlig riktning från Ås.

(Östersunds-posten 17.2.78)

STRÄNGNÄS, 17.2.78

"Det såg ut som en stor guldglänsande, roterande grammfonplatta", berättar en strängnäs kvinna som vid 19-tiden på kvällen observerade ett himlafenomen över Sundby sjukhus.

Föremålet stod stilla och roterade i flera minuter innan det försvann med stor hastighet. Storleken uppskattar hon till samma som en ordinär bils.

(Strängnäs tidning 20.2.78)

LESSEBO, 17.2.78

Ett mystiskt himlafenomen observerades strax efter kl 22 på fredagskvällen i Lessebo. Flera personer såg ett fast blinkande ljussken på himlen öster om samhället.

(Smålandsposten 18.2.78)

LIMA, 18.2.78

Några personer från Lima hade på lördagskvällen varit i Venjan och spelat bingo. När de vid 12-tiden var på väg hem med buss, fick de vid Heden se ett stort ljusklot som kom rakt mot bussen.

De stannade, klev ur och stod länge och såg föremålet närma sig innan det svängde österut och försvann. En kvinna som bor i Heden så g också föremålet.

(Dala-Demokraten 20.2.78)

ÖLANDSBRON, 19.2.78

Vid 20.30-tiden den 19 februari iakttog två personer, som färdades i bil från Borgholm till Kalmar, strax norr om Ölandsbron två föremål på låg höjd. Föremålen blinkade med ett mycket skarpt sken. De gick på olika höjd och cirklade långsamt runt. Efter ca 15 minuter formerade de sig på samma höjd varefter de försvann mot norr. Inget ljud hördes.

Samma kväll rapporterade en familj i Borgholm, att de sett två starkt lysande föremål av olika storlek gå mot nordnordost.

(Ölandsbladet 28.2.78)

ROTTNE, 20.2.78

Peter Bernesson och Göran Niklasson från Växjö var på måndagskvällen på väg i bil från Rottne till Växjö.

Klockan var ca 22.30 då de plötsligt fick se ett stort lysande klot 500 meter framför sig. "Vi stannade genast bilen", berättar de. "Klotet kom närmare och närmare och var väl ca 150 meter från oss som närmast. Under den minut som vi observerade det höll det hela tiden samma hastighet, innan det plötsligt dalade och försvann i skogen vid Helgasjön."

"Föremålet påminde om solen", säger de, "det var ett mycket starkt vitt sken". Göran tyckte sig även höra ett svagt surrande ljud.

(Kronobergaren 22.2.78)

MUNKSJÖ, 22.2.78

En person observerade på kvällen mellan 18.30 och 19 hur ett fotbollsstort eldrött klot under ca 3 minuter sakta dalade ned mot

marken och ljudlöst försvann bakom en industribyggnad.

Föremålet som syntes i sydvästlig riktning lämnade en svans av rök efter sig. Vittnet åkte mot den förmodade nedslagsplatsen men kunde inte upptäcka något ovanligt.

(Barometern 25.2.78)

LAINO, 24.2.78

Två kvinnor såg vid 23-tiden på torsdagskvällen något underligt på himlen. "Jag trodde först att det var någon som åkte omkring med en stark strålkastare", berättar Aino Strandelin, ett av vittnena.

"Sedan såg jag att föremålet befann sig i höjd med trädkropparna. Det var runt och hade ett spröt framtill. Bakdelen var försedd med en fena.

Skenet från föremålet var så starkt att jag måste sätta händerna för ögonen för att inte bli bländad. Det var synligt i några minuter innan det försvann mot norr. Hunden här hemma blev så rädd att den kröp in under sängen och gömde sig."

När fru Strandelin berättade om sin upplevelse för grannfrun visade det sig att hon sett samma sak.

(Expressen 25.2.78)

Fortsättning i nästa nummer.

MEDDELANDE

Vill Du ha GICOFF-information
GRATIS under 1978?

Skaffa i så fall tre nya helårsprenumeranter och namnge dessa i ett brev till . . .

Jörgen Karlson
Box 3007
422 03 Hisings Backa

Om Du redan betalt in 45:- sänder vi dessa i retur när prenumerationsavgiften från "Dina" prenumeranter kommit in.

FLERA VITTNEN TILL LJUDLÖST UFO

Lars Edler, Bergvik, Gällö ca 7 mil sydost om Östersund berättar i en telefonintervju:

"Jag hade ett ärende ut på gårdsplanen. Just som jag kom ut fick jag se ett intensivt ljussken från ett föremål som befann sig i luften på ca 100–150 m höjd."

Det starka skenet gjorde att han inte kunde se några konturer. Föremålet, med sitt mycket starka rödaktiga ljussken, kom från öster med kurs mot Revsundssjön.

Lars Edler fortsätter: – Det lyste upp skog och mark och när föremålet passerade sjön avspeglade sig skenet inom ett område av minst 1 000 m. Samtidigt gjorde det en kursändring och försvann i nordostlig riktning.

Det märkliga var, att föremålet, som ändrade höjd allt efter terrängens beskaffenhet, förflyttade sig helt ljudlöst. Det höll sig också hela tiden på samma höjd ca 100–150 meter över marken. Hastigheten var lägre än den som vanliga flygplan brukar hålla. "Föremålets storlek är svår att bedöma", säger Edler, "men den skenbara storleken var någonting mitt emellan månens och stjärnornas." Edler, som uppskattar sin observationstid till minst 5 minuter, är absolut säker på att det inte var ett flygplan eller någon helikopter han såg.

Edler är inte ensam om att ha iakttagit det underliga fenomenet. 10 minuter efter Edlers observation blev Anna Person i Hackås, tillsammans med sin 15-årige son vittne till hur det mystiska föremålet ljudlöst gled

fram genom lufterummet. Från sin bostad, som är relativt högt belägen, fick de se ett starkt ljussken. Skenet kom från ett föremål som båda uppfattade som klotrunt. Föremålet förflyttade sig hela tiden på ca 100–150 m höjd i nordostlig riktning mot Östersund. Ett skogsbryn, som ligger 600–700 meter från huset "lystes upp som av en ljuskägla riktad nedåt från föremålet."

Trots att både mor och son hade förflyttat sig utomhus, kunde de inte höra något ljud från föremålet.

Andra iakttagare av fenomenet är makarna Inez och Bengt Rehnstedt från Gällö. De gjorde sin observation vid samma tidpunkt som Edler. Makarna färdades i bil då de fick se föremålet. De såg en starkt lysande ljuskägla, som på låg höjd passerade över Gällö i nordostlig riktning. Hastigheten motsvarade ett flygplans. För att bättre kunna urskilja föremålet, som passerade ljudlöst, stannade de bilen och gick ur. De upptäckte då, att det föremål som först fångat deras uppmärksamhet, åtföljdes underifrån av ett mindre föremål, också det lysande.

Fenomenet sågs också av Åke Olsson, Grönviken. Olsson, som gjorde observationen från sin gård, är helt övertygad om att det inte var någon helikopter eller något flygplan som sågs på himlen, än mindre någon stjärna.

(Skövde Nyheter 6/10 1977)

Ruud berättar följande:

– Min granne Dalbu kom hem till mig vid 20-tiden på lördagskvällen. Han frågade, om jag hade sett de märkliga ljusen på himlen, men det hade jag inte. Jag följde med honom över till hans hus och begagnade mig av hans kikare vid min observation av de märkliga ljusen. Ljusen hade en blek-gul färg, men vid kursändringar skiftade färgen till rött för att sedan åter igen bli blek-gul. Det var fyra föremål, som gick i formation. Den stora nivåskillnaden i deras rörelser vertikalt och horisontalt utesluter möjligheten, att det kunde vara flygplan.

Jag fokuserade föremålen i kikaren, och det ena föremålet, som jag såg tydligt, vill jag beskriva på följande sätt: På undersidan var det kägelformat, men något rundare i kägslans botten (spets). Ett mittparti över käglan var cirkelrunt och gick ut över kägelformen. På toppen var det också ett runt parti, som höjde sig över det hela. Tillsammans observerade Dalbu och jag föremålen i ca 30 minuter, men innan vår gemensamma observation gjordes, hade Dalbu studerat fenomenen i 30 minuter. Omkring kl. 20.30 försvann föremålen i hög fart över åskanten.

Ruud, som själv anser sig vara en "jordnära" person, avslutar sin berättelse med att säga: – Jag kände ångest och osäkerhet inför att stå så nära något, som för oss är så totalt okänt. Fenomenen vi såg, saknar naturlig förklaring. Jag kan inte säga annat än att det var UFO:s som jag såg!

Andra vittnen

Vid en personlig intervju hemma hos köpmannen Per Gjerdalen, Nedre Hval, Haugsbygd, Hønefoss, berättade denna följande: – Klockan var precis 19.05, då jag genom fönstret fick se de tre första ljusen. Ljusen var klotformade. De kom efter varandra och lyste mycket intensivt. Min fru och jag gick ut på gården och tittade i vår kikare på de underliga kloten. Ett av dem passerade rakt över vårt hus. Då jag fångade in det i kikaren, såg jag, att ljuset skimrade i en rödaktig färg. Jag kunde inte urskilja några detaljer, bara ett mycket intensivt

ljus. Vi kunde inte höra något ljud. Efter ca 40 minuters observation tog vi vår bil och åkte över till Haug kyrka. Från detta ställe kunde vi nu se fem ljusklot i sydöstlig riktning på himlen.

Efter en stund körde vi upp till Klekken. Därifrån kunde vi också se samma ljusklot, men fortfarande kunde vi inte höra något ljud ifrån dem. Ingen av oss har någonsin sett något liknande. Vad det var, vet vi inte, men något underligt var det, avslutar Gjerdalen sin berättelse. Fru Gjerdalen, som var närvarande under intervjun, hade upplevt händelsen på samma sätt som maken.

Inga flygplan

Hans Jakob Bergsland, Bergslands fru och deras 29-årige son Halvor blev också vittnen till luftfenomenen. De observerade kloten i ca 10 minuter vid 20-tiden. Bergsland, som beskriver klotens blixtnabba rörelser, bedömer, att kloten befann sig i lufterummet omkring 1,5 km från Alms skola, när familjen gjorde sin observation.

Två familjer – Odderbö och Ryghseter – var den aktuella lördagskvällen samlade i Odderbös hem, som ligger mellan Borgerhaugen och Lisletta. De observerade ljuskloten i över två timmar. Carl Ludvig Odderbö berättar: – Ljusen höll sig till en början över Åsbygda. Ljuserna var så starka, att det var omöjligt att urskilja några detaljer. Kloten, som rörde sig ljudlöst, gjorde manövrer både vertikalt och horisontalt. Vid några tillfällen stod de helt stilla på himlen en längre tid. När ljusfenomenen var som närmast över huset, bedömde vi höjden från marken till omkring 200 meter. Ingen i familjerna har någon teori om, vad ljusfenomenen kunde vara. Ett är de dock eniga om, flygplan kunde det absolut inte vara!

Det finns ytterligare ett 10-tal vittnen till luftcirkusen. Gemensamt för deras skildringar är klotens blixtnabba kursändringar, samt att inget ljud hördes från dem. Inget av vittnena tror att fenomenen kunde vara flygplan.

Karl

Källa: Personliga interv. Teleinterv. samt Ringerikes Blad.

Film är bra mycket bättre och intressantare än någon sorts tvekan och tvivelaktig verklighet, det är lätt att konstatera. Filmen "Närkontakt av tredje graden" lär ha haft en reklambudget på mer än 30 miljoner sv kr, en svindlande stor summa till och med när man betänker att filmen visst kostade mer än 100 milj sv kr att spela in. Som underhållning går det alltså bra, kanske uppskattas det t o m från vissa håll att UFO-problematiken görs till något roande eller omhuldats av någon liten "troende" sekt.

Men hur är det med verklighetsbakgrunden? Ja, då tycks det uppstå stor förlägenhet. Ingen vill egentligen ta i de här besynnerliga fenomenen, än mindre satsa något på kvalificerade undersökningar. När jag i senast GICOFF-numret läste om den märklige UFO-landningen på Gran Canaria, kunde jag inte för mitt liv komma ihåg att det skulle ha stått något som helst i de svenska tidningarna om denna händelse, då den var aktuell. Det var tydligen en alldeles för "bra" observation med alltför många och alltför kvalificerade vittnen för att man ens skulle våga skoja om den?

En liten jämförelse alltså: Om filmen måste det ha skrivits massor i de svenska tidningarna. Men om verkliga, påtagliga observationer vågar tidningar visst inte informera? Är det så farligt?

NÄRKONTAKTER av olika slag...

